

Nr 43.

Av herr **Johansson, Johan Bernhard, m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag om överflyttande på jordägarna av vissa enligt resereglementet för lantmätare utgående traktamentsersättningar.

I statsverkspropositionen, nionde huvudtiteln punkt (161), föreslår Kungl. Maj:t att traktamentsersättningarna för lantmäteriförrättningar skola överflyttas å sakägarna, varigenom en besparing på denna punkt med 500,000 kronor skulle kunna vinnas. Denna besparing minskas med 100,000 kronor därigenom att Kungl. Maj:t under punkt nr (162) föreslår att statsbidrag skulle utgå till mindre bemedlade jordägares utgifter för traktamenten åt viss lantmäteripersonal. Den verkliga besparingen kan sålunda beräknas till 400,000 kronor.

Betänkligheter av vägande art synas kunna resas mot ifrågavarande förslag. Sveriges lantmätareförening har sålunda framställt erinringar mot förslaget.

»Därvid har framhållits, att rese- och traktamentsersättningar vore av den art, att den, som åtnjöte desamma, måste vara berättigad utbekomma ersättningen efter hand och oberoende av tiden för förrättningsarvodets uppbarande. Föreningen har uppställt den frågan, huru traktamentsersättningen skall gäldas enligt det föreliggande förslaget; om lantmätaren vid större förrättningar finge lov att av varje delägare tidvis utkräva den del av ersättningen, som ålåg denne att betala, samt efter vilken grund detta skulle få ske. Föreningen har vidare anfört: Förrättningskostnadernas fördelning kunde ofta avgöras först vid förrättingens avslutande. Tillika komme att yppa sig svårigheter för fördelning av traktamentskostnaden mellan olika förrättningar, som handlades under samma resa, om någon av dessa avslutades och sluträkning skulle avlämnas, innan resan i sin helhet fullbordats. För kontrollen vid det nya systemet erfordrades ytterligare ökning av expeditionsgöromålen för lantmätarna och granskningsarbetena å lantmäterikontoren. Dessutom kunde frågas, med vilken grad av säkerhet lantmätarna kunde påräkna att inom för behovet påkallad tid utbekomma ersättningen. Den nuvarande rättigheten att av statsmedel erhålla förskott för resekostnads- och traktamentsersättning bleve, även om den formellt framdeles bibehölles, skäligen illusorisk. Ett spörsmål, som även uppreste sig, vore ordningen för utbekommande av traktamentsersättning åt tjänstebiträden. Det kunde knappast förutsättas, att principalen skulle vara skyldig förskottera en ersättning av detta slag. Att biträdet själv skulle uttaga ersättningen av jordägaren syntes icke kunna ifrågakomma. Om sakägarna ej kunde förskottera erforderligt belopp till förrättningsmannen, uppstode synnerliga svårigheter.

Föreningen har vidare ansett, att ett överflyttande av traktamentskostnaden på jordägarna skulle komma att minska lantmäteriverksamhetens omfattning och medföra vissa menliga verkningar å jorddelningsväsendet.

Enligt föreningens mening syntes alltså starka skäl tala mot förslaget genomförande.»

Departementschefen har ställt i utsikt vissa författningsändringar varigenom man i viss mån sökt mildra de olägenheter förslaget kommer att medföra, men detta bestyrker ytterligare det olämpliga uti att den föreslagna förändringen genomföres.

För lantmäteripersonalens del kommer tillämpningen av förslaget att medföra ökat arbete med fördelning av kostnaden emellan ett flertal betalningsskyldiga, vilka ofta skola repartisera med olika belopp och som icke alltid äga kontanta medel att betala sina andelar. Missnöje i anledning av fördelningen kommer sannolikt ofta att uppstå jämte andra obehag i fråga om uppbörd och dylikt.

Den lättnad i utgifter för jordägare vid lantmäteriförrättningar som den nuvarande ordningen medför är dessutom synnerligen välbehövlig. Kostnaden blir även under nuvarande förhållanden ganska betungande.

Om Kungl. Maj:ts förslag vinner riksdagens bifall, bör en bestämmelse införas därom att avdrag från traktamentsersättningen skall ske med belopp motsvarande skälig ersättning till sakägare för lämnade naturaförmåner.

På grund av det anförda föreslå undertecknade,

att Kungl. Maj:ts förslag om att traktamentsersättningar för lantmäteriförrättningar skola överflyttas på sakägarna icke må vinna bifall, samt

att till rese- och traktamentsersättning åt lantmäteripersonal som sysselsättes med lantmäteriförrättningar beviljas ett extra förslagsanslag av 800,000 kronor.

Vid bifall till detta förslag bör anslaget under punkt (162) minskas till 140,000 kronor.

Stockholm den 17 januari 1933.

J. B. Johansson.

M. Svensson.

Carl Bengtsson.